

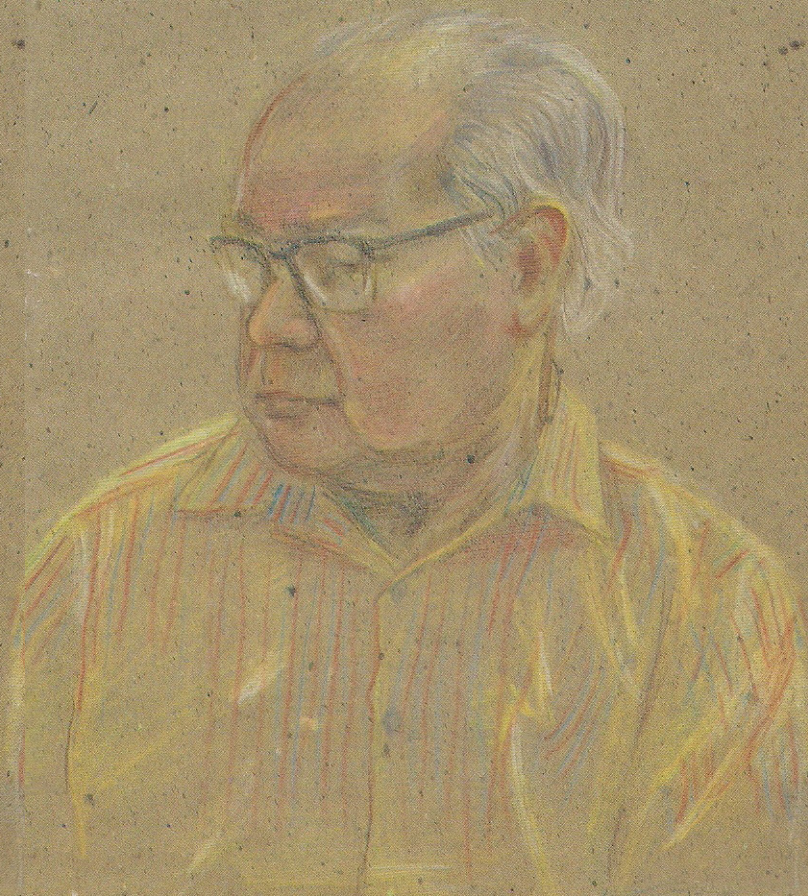
ดูชายชาวยุโรปเชื้อ ชาตรี

รวมบทกลอนของ

มีด สิงห์เหล็ก

รวบรวมโดย

ปัญญา ผลอนันต์, สุวรรณ มูลทองสงค์

กุช่ายชาญชาติเขื้อ ชาตรี

สนับสนุนการจัดทำ E-Book โดย โครงการ Open School Thailand

สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง

๘/๒๓ ซ.บ้านช่างหล่อ ถ.พรานนก บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ ๔๑๑๓๗๗๔, ๔๑๒๐๗๔๔

กุชายชาญชาติเชื้อ ชาตรี

รวมบทกลอนของ ป่วย อึ้งภากรณ์

รวบรวมโดย

ธัญญา พลอนันต์,

สุวรรณ มุลทองสงค์

ISBN 974-7011-80-8

แบบปก ชามากราฟิคดีไซน์

รูปเล่ม กฤษณา เขาวนจันทร์

ประสานงาน จูติมา คุณศิริานนท์

พิสูจน์อักษร มุสดี เภาประเสริฐ

การผลิต ศศิธร อุดมทรัพย์

ประชาสัมพันธ์ สันติ สถาพรสถิต

จัดจำหน่าย สายส่งเคล็ดไทย จำกัด

กุช่ายชาญชาติเชื้อ ชาตรี

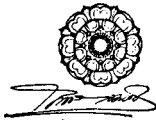
รวบรวมบทกลอนของ ปู่วย อึ้งภากรณ์

รวบรวมโดย

ธัญญา ผลอนันต์, สุวรรณ มูลทองสงค์

มูลนิธิโกมลคีมทอง

มูลนิธินิโกลคิมทอง

กระทรวงศึกษาธิการ ออกใบอนุญาตให้

เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๑๔

เลขที่อนุญาตที่ ต.๑๔๔/๒๕๑๔

กระทรวงมหาดไทย ออกใบอนุญาตให้

เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๖

เลขทะเบียนลำดับที่ ๗๖๓

คณะกรรมการ

๑. นางสาววรสนา โตสิตระกูล	ประธาน
๒. นายป๋วย อึ้งภากรณ์	รองประธาน
๓. ม.ร.ว.พัฒนาไชย ไชยันต์	เหรัญญิก
๔. นายเฉลิม ทองศรีพงศ์	ที่ปรึกษากฎหมาย
๕. นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์	ผู้จัดการ
๖. นายพิภพ ธงไชย	ผู้ช่วยผู้จัดการ
๗. นายกรรณา กุศลาลัย	
๘. นายชาณุวิทย์ อร่ามฤทธิ์	
๙. นายแพทย์ประเวศ วะสี	
๑๐. นายประกอบ คุปรัตน์	
๑๑. นายนริศ ชัยสูตร	
๑๒. นายอุดม เข็นฤดี	
๑๓. นายอุทัย ดุลยเกษม	
๑๔. นางสาวอรศรี งามวิทยาพงศ์	เลขานุการ
๑๕. นางจินตนา คุมพ์ประพันธ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

มูลนิธินิโกลคิมทอง จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นเตือน สนับสนุนให้บุคคลมีความเสียสละเพื่อสังคม มีอุดมคติ เป็นผู้นำในทางที่ถูกต้อง ตามแบบอย่างของครูนิโกล คิมทอง ผู้สูญเสียชีวิตเมื่อปี ๒๕๑๔ ขณะอุทิศตนเป็นครู ในถิ่นทุรกันดาร

จากบรรณาธิการ

“กุชายชาตฺยชาติเชื่อ ชาตรี” เป็นหนังสือรวมกลอนของอาจารย์ป่วย อึ้งภากรณ์ ที่ท่านเขียนไว้ในยุคสมัยต่าง ๆ กันตั้งแต่วัยเด็กมาจนถึงเมื่อแก่ ผู้อ่านส่วนใหญ่อาจรู้จักอาจารย์ป่วยในฐานะครู นักวิจารณ์ นักเศรษฐศาสตร์ เสรีไทย ชำราชากร ฯลฯ หรือบางท่านอาจเคยได้ยินมาว่าอาจารย์ป่วยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนคนหนึ่ง แต่ก็มีน้อยท่านนักที่มีโอกาสอ่านบทกลอนของอาจารย์ป่วยอย่างจุใจ เพราะยังไม่มีกรรวบรวมไว้ให้อยู่ในเล่มเดียวกัน กลอนของอาจารย์จึงกระจายแทรกอยู่ตามหนังสือต่าง ๆ เล่มละนิดเรื่องละหน่อย

มูลนิธิโกมลคีมทอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะเสริมสร้างอุดมคติแห่งการรับใช้สังคมให้กับเยาวชนคนหนุ่มสาว ด้วยการจัดกิจกรรมและตีพิมพ์หนังสือที่สะท้อนทัศนคติและคตินิยมของบุคคลที่เป็นตัวอย่างในทางที่ซอบบรรณ ได้เห็นคุณค่าในงานเขียนของอาจารย์ป่วย และได้จัดพิมพ์บทความของอาจารย์หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ต่อเนื่องกันมาหลายปี สำหรับปี ๒๕๓๒ นี้ทางมูลนิธิโกมลคีมทองจึงมีดำริที่จะรวบรวมบทกลอนของอาจารย์ และได้มอบหมายให้บรรณาธิการทั้งสองคน ซึ่งเคยร่วมกันจัดทำ “สมุดภาพอาจารย์ป่วย” ให้กับสมาคมเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาแล้ว เมื่อครั้งที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดงาน “๗๒ ปีอาจารย์ป่วย” เมื่อปี ๒๕๓๑

บรรณาธิการขอขอบคุณห้องสมุดป๋วย (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และหวังว่าหนังสือเล่มนี้คงให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน นอกจากความเพลิดเพลินในการอ่านสำนวนที่กระชับ รัดกุม และภาษาที่เรียบง่ายของอาจารย์ป๋วย หากมีข้อบกพร่อง เช่น ตันฉบับยังไม่ครบสมบูรณ์ ขาดการระบุการพิมพ์ครั้งแรก หรือข้อผิดพลาดอื่น ๆ บรรณาธิการขอน้อมรับคำวิจารณ์ เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป เพื่อให้หนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ขึ้นในอนาคต

ธัญญา ผลอนันต์

สุวรรณ มูลทองสงค์

๗ กันยายน ๒๕๓๒

สารบัญ

จากบรรณาธิการ

(๕)

ชีวิตส่วนตัว

ข้าวเหนียวมะม่วง

๑

ปณิธาน...ป่วย อึ้งภากรณ์

๓

สามสิบห้า เลื่องชื่อ...

๔

นิราศแบร์ตฟอร์ด

๕

การงาน

สำนักงบประมาณ

๗

สุนทรพจน์ ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ๒๕๐๗
ของสมาคมธนาคารไทย

๑๓

สุนทรพจน์ ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ๒๕๐๘
ของสมาคมธนาคารไทย

๑๕

สินของเรา เราออม...

๑๖

บันทึกขออนแก่นรำลึก

๒๑

คำขวัญ

บัณฑิต ย่อมไม่แสดงอาการขึ้นลง

๒๗

คติของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ม.ธ.

๒๘

Oxford and Cambridge Dinner 1969

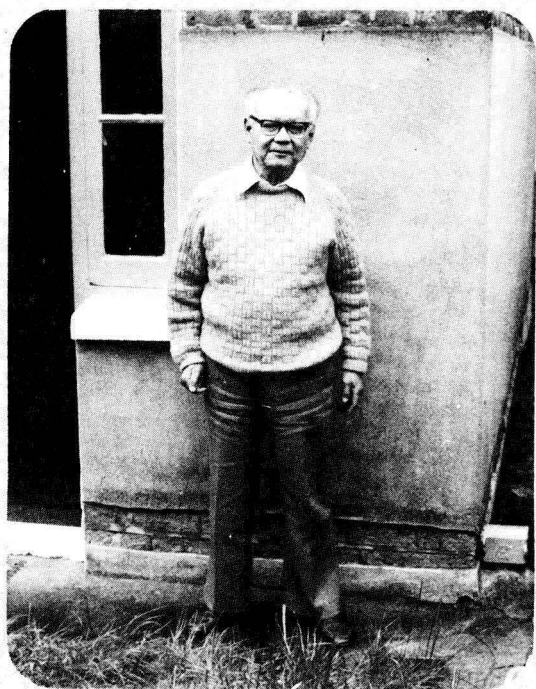
๓๑

๓๓

๓๔

๓๕

ชีวิตส่วนตัว

ข้าวเหนียวมะม่วง

กินอะไรก็ไม่เท่าข้าวเหนียวมะม่วง
หวานชุ่มทรงดีไม่หยอกจะบอกให้
แม่ซื้อมาซาลองดูสองใบ
เลยติดใจซื้อเขาทุกเช้าเย็น
ทุเรียนเปลือกเหลืองไม่แก่ลึงดี
กินแล้วซื้ข้าวเรือให้เกลอเหม็น
แพ้มะม่วงมากมายหลายเปอร์เซ็นต์
ไม่ว่าเล่นมะม่วงซื้อหลายต่อเอย

ประมาณ ๒๔๖๗

ปณิธาน...ป่วย อึ้งภากรณ์

คิดคุณอุ้นอกไอ้	แม่จ๋า
ก่อเกิด ก่อกายา	ซุบเสียง
อำนวยการสุขศึกษา	ประเสริฐ ยิ่งเฮย
คุณ ท่านคนดีเพียง	โลกถิ่น คนหนา
เกิดมา สองรอบแล้ว	นักซ์ตร
ป่วยเฮยจงตั้งมั่นส	แน่ไว้
บุรีสะยาวัด-	ถัสส์นิป-ปทาเฮย
วายเมเถวให้	ระลึกร้อมปณิธาน
กุชายชาญชาติเชื้อ	ชาติรี
กูเกิดมา ก็ที่ -	หนึ่งเฮย
กูกาดก่อนสิ้นชี -	วาอาตม์
กูจักไว้ลายเว้ย	โลกให้แลเห็น

สามสิบห้า เรื่องชื่อ...

อันทหาร	เสรีไทย	ใจกล้า
สามสิบห้า	เลื่องชื่อ	คือครูป่วย
ก้างกะปาน	ท่านยาย	ชายเด้าฮวย
อีแจ้ว	คนสวย	นครอินทร์
จิวจ้อ	ออลั	โกโก้
แดงโม	บันนี่	ดึกสิ้น
หลวงจีน	ชักรอก	ดอกดิน
แขกทมิฬ	สัตว์แรด	แฝดบุรี
ญี่ปุ่น	ขุนเครื่อง	ขุนหมื่น
แหม่มกิน	พ่อหนู	จูบิลี
สี่เหลี่ยม	เทียมตาก	หมอมมี
ทับบี้	เสือเผ่า	กระเด้าลม
ตาโปน	โจรแหม่ม	แจ่มซี้ซึก
หัวหนัก	ศักดิ์ใหญ่	ไร้ม
รวมนาม	สามสิบห้า	น่าชม
ปรารมภ์	ว่าจะกั	ชูชาติเอ๋ย

หมายเหตุ บทกลอนของพลทหารป่วยแห่งกองกฐีในค่ายทหารอังกฤษ
ซึ่งระบุสมญาตามชื่อเพื่อนเสรีไทย รวม ๓๕ คน ที่ทราบชื่อมีดังนี้

๑. ป่วย อึ้งภากรณ์ (ครูป่วย)
๒. ประทาน เปรมกมล (แรด)
๓. เปรม บุรี (แฝดบุรี)
๔. สำราญ วรรณพฤษ (ญี่ปุ่น)
๕. รจิต บุรี (แฝดบุรี)
๖. ธนา ไปษยานนท์ (โจรแหยม, ม้า)
๗. กฤษณ์ โดษยานนท์ (ขุนหมื่น)
๘. ประเสริฐ ปทุมานนท์ (นครอินทร์)
๙. ประไพธ เปาโรหิตย์ (ตาโปน, ไม้แต้้ม)
๑๐. ประพฤษ ธี น นคร (คุณยาย)
๑๑. บุญส่ง พึ่งสุนทร (ชักครอก, หนูเงือก)
๑๒. บั๊ม บั๊มสถาน (ออล)
๑๓. อรุณ สรเทศน์ (ไก่ฟ้า, ไก่โ)
๑๔. วัฒนา ชิตวารี (ก้างกะปาน)
๑๕. กำแหง พลาญกูร (นกระด้าลม)
๑๖. ม.จ.ภิศเดช รัชนี (แขกทมิฬ)
๑๗. ม.จ.การวิก จักรพันธ์ (หัวหนัก, เจิงเหม่ง)
๑๘. ม.จ.กฤษตรีย์ สวัสดิวัฒน์ (สี่เหลี่ยม, หนอน)
๑๙. ม.จ.จිරินัย กิตติยากร (ตาเหมา)

นิราศแบร็ดฟอร์ด

นิราศร้างห่างไปอาลัยถวิล
 อยู่ “เต็นท์” ดีแสนตั้งแดนอินทรี
 ต้องจากถิ่นมา “แบร็ดฟอร์ด” เพียงวอดวาย
 ที่อยู่เก่าเข้าคำเคยย่ำแถว
 กินข้าวแล้วขึ้นเขาทั้งเข้าบ่าย
 มาอยู่ที่นี่กินสิ้นสบาย
 ย่ำขวาช่ายแล้วก็ถึงสิ่งจริง
 ไร่เต็นท์หฺรเคยอยู่ต้องจู่จาก
 ต้องจำพรากมาอยู่ตึกพิลึกยิ่ง
 นอนกับดินกินกับอยู่ดูเพราพริ้ง
 ต้องมากลิ่งนอนเตียงเยี่ยงนารี
 น้ำล้างชามเคยเย็นเป็นมันฝ้า
 น้ำล้างหน้าเย็นชื่นเคยรื่นรี
 ต้องมาใช้น้ำอุ่นจนเต็มที
 แล้วอย่างนี้หรือสะอาดอนาใจ
 กินอาหารจานสนิมชิมชูรส
 กินไม่หมดก็มีผู้คอยดูให้
 พาไปเลี้ยงเกลี้ยงชามงามกระไร
 แล้วเดี๋ยวนี้จะมีใครมาตรวจตรา
 ไขว่กลิ่น “โรงรถ” สลดหนัก

เคยรู้จักรวรขึ้นขึ้นนาสา
 ต่อบนนี้ไรกลิ่นสิ้นปัญญา
 พาลข้าวปลากินไม่ลงคงเดือดร้อน
 เคยรับข้าวเขาวมาลัยทหารหญิง
 เหงื่อโคลพริ้งพุ่มพวงดวงสมร
 พุดอ้อย ๆ ชม้อยตาให้อาวรณ์
 ต้องจากจรคลาโคลมาไกลตา
 อนิจจาหัวหน้าครีวตัวเท่ายักษ์
 เคยร้องทัก “โจรเหมม” แถมกันท่า
 ไม่ให้เที่ยวเกี่ยวมิตรวนิดา
 ต้องจำลาแล้วตัวเหี้ยเปลี่ยฤทัย
 เคยได้ฟังสุรเสียงสำเนียงตวาด
 สิงหนาท “เบ็นท์เสย์” เถลไถล
 ที่นี้เจียบเขียบชฎงัดใจ
 สิบเอก “ไพร-ออร์” กระชิบชิบตา
 แต่เคราะห์ดีมีวิชาทำ “ฟาตีก”
 ได้หัดหลีกหลบตัวเหล่าหัวหน้า
 สิบโท “มิลล์” ชำนาญการโยธา
 ถือคธาไม้กวาดใหญ่หาไพร่พล
 ชัดพื้นเรือนเพื่อนได้ดูตุสะอาด
 ล้วมก็กวาดพังทะลายไปหลายหน
 โต๊ะม้านั่งยังได้ขัดหัดเสห์กล
 น้ำลูบไล้ให้พื้นไปวัน ๆ

งานเฝ้ายามตามไฟได้ฝึกฝน
 ตวาดคนหัวนกก้าวจนตัวสั้น
 เวกกลางคืนปิ่นกับหอกออกประจัญ
 เวกกลางวันถือสง่าศธาพลอง
 บางเวลาพากันขุดมันเทศ
 พलगร้ายเวทย์ดำรั้งกันดังก้อง
 ขุดขนไปดำไปในทำนอง
 พวกนายกองชอบใจเพราะไม่รู้
 อนิจจา “เต็นบี่” ของพี่เอ๋ย
 เคยขีดเซยจากไปใจหดหู่
 รำลึกหวลนวลงามทราชมพู่
 ก็สุดรู้สุดคิดยังติดใจ
 ไอ้ “วูลเวีร์ธ” เลิศวิไลขวัญใจ “นุ่น”
 เคยอบอุ่นแอบขีดพิศมัย
 ร้าน “ชายปลา” “ธนา” สวาทนิราศไกล
 ทั้ง “แม่ไข้” ของส่วสดีคงขัดแค้น
 ร้าน “ชายเนื้อ” “เสือเฒ่า” เคยเข้าออก
 จะข้าชอกเงียบเหงาโคกเคร้าแสน
 ร้าน “ทำพิน” นับวันจะคลอนแคลน
 ต้องจากแดนแล้วพู่ “จูบิลี่”
 “สกาล่า” ราโรยระโหยให้
 “แรด” ร้างไปจะโคกามารศรี
 เคยได้เล่นเทนนิสจิตเปรมปรีดิ์

ตั้งแต่นี้แลลับคงคับใจ
 “โรงโรคจิต” อนิจจามาเหงาเงียบ
 เคยได้เสียบเดินเล่นเป็นนิสัย
 ไอ้สุตา “พยาบาล” นงคราญวิไล
 ต้องลาไกลลับแล้วนะแก้วตา
 “โรงโรคปอด” ยอดรักรู้จักไว้
 ต้องจำใจหักจิตขนิษฐา
 ไอ้ดวงจันทร์พันหลอ “ออลี่” ลา
 ได้เคยพาเสพยาเหล่า “เครานส์ไฮเติ้ล”
 ขอลาแล้วแก้วตามารศรี
 จงอยู่ดีเถิดอนงค์คงกลับเห็น
 จะจากไปอาลัยเหลืออะเนื้อเย็น
 ไทน์จะเว้นพุ่มพวยวายหน้าตา
 เคราะห์ยังตีมีผู้มากู้เกื้อ
 ยังเอื้อเพื่อขึ้นเนตรของเชษฐา
 “เมอร์กะทรอยด์” คอยช่วยด้วยเมตตา
 ทั้งนูขนาดกัลยาภิปรานี
 ได้ “ไว.เอ็ม.ซี.เอ.” เป็นเคหา
 ทุกทิวาผ่อนเพลินเจริญศรี
 จบนิราศขาดตกบกพร่องมี
 เชิญกวีแก้ไขให้งามเออยฯ

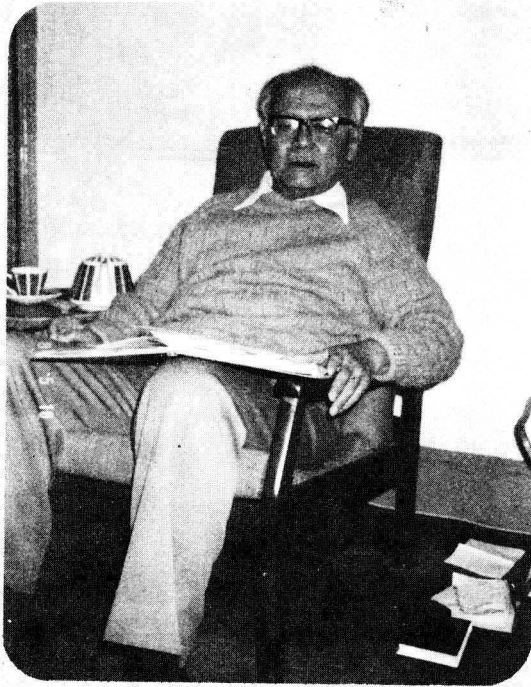
หมายเหตุ : เพื่อให้ท่านผู้อ่านจะได้รู้และเข้าใจในจุดประสงค์ของพวกเราที่ได้พยายามแต่งนิราศนี้ขึ้นเป็นเชิงล้อกัน ข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่สมควรที่จะให้คำอธิบายย่อ ๆ ไว้ด้วย เพราะกลอนนี้ได้ถูกแต่งขึ้นในต่างประเทศ ชื่อของสถานที่บางแห่งอาจจะไม่ชินหูชินตาของท่านผู้อ่านบางท่าน มันเป็นเรื่องของคนไทยในต่างด้าว และเป็นชีวิตของทหารไทยในกองทัพบกอังกฤษ ที่ระบายความรู้สึกขำ ๆ ชื่น ๆ ออกมาเป็นกลอนในยามว่างเท่านั้น

เมืองแบร์ดฟอร์ด อยู่ในมณฑล “ยอร์กเชียร์” ตอนเหนือของอิงแลนด์ เป็นเมืองอุตสาหกรรมในการทอผ้าด้วยด้ายและขนแกะ และอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียง

เมืองเด็นบี้ เป็นหัวเมืองชายทะเลในเวลส์เหนือ

สิบเอกเบ็นท์เลย์ เคยเป็นนายสิบ ผู้คุมพวกเราในเมืองเด็นบี้ ชอบตวาดด้วยคำหยาบคาย

(จาก ศิลปินไทยในยุโรป ของ บุญพบ ภมรสิงห์)

การทำงาน

สำนักงบประมาณ

สำนักงบประมาณ
 ร้อยเล่นเป็นยานี่
 ขอให้ผู้อำนวยการ
 สุข สรรเสริญ เจริญ ชัย
 สุขภาพทั้งกายจิต
 บูรณาดั่งปรารมภ์
 เทียงธรรมและคัมภีร์
 วิริยวีรกล้า
 ดีเด่นบำเพ็ญบุญ
 อรรถผลลลนิกร

ตั้งมานานได้สี่ปี
 พรของข้า มาจากใจ
 เพื่อนร่วมงานทั้งน้อยใหญ่
 ลากยศถ้วนล้วนอุดม
 ราชกิจประกอบสม
 ด้วยสุจริตพิทยา
 สามัคคีสัมปทา
 หาญรักษสัตย์อรรถกร
 กิตติคุณกระเดื่องดอน
 พัฒนกิจสถุขดีเทอญ

สุนทรพจน์ ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ๒๕๐๗ ของสมาคมธนาคารไทย

<p>ดูกรท่านประธานในงานนี้ มวลสตรีศรีบุรุษเกียรติคุณ ผมโน้มจิตคิดคำเป็นทำนอง ด้วยใจปองจรรงรพจน์ประพันธ์ วาสนาได้ “ว่ากร” มานานช้า สี่ปีกว่าปรีดีเปรมเกษมสันต์ คะเนนับจับตากุมภภาพันธุ์ รับเชิญมาเฝ้าวันกันทุกปี ด้วยเมตตาสมาคมธนาคาร เลี้ยงอาหารหรรษาสง่าศรี พบสุขชนต้องใจมีไมตรี พังดนตรีเพลิงเพลิงเจริญใจ ท่านเชิญมาว่าจะให้ปราศรียท่าน ก็เอางานตั้งใจตามนิสสัย ท่านงดเชิญเพราะกินเปื้อลลงเมื่อใด อย่าเกรงใจกริ่งจิดระฮิดระอา คำวันนี้มีใจใคร่ประหวัด ถึงจอมพลธนะรัชต์นาถา ที่ประธานกรรมการท่านเป็นมา หลายธนาคารใหญ่มีไมตรี ท่านมีคุณหนุนน่านฐานนายภฯ ได้ป้องปกเสริมสร้างวางวิถึ ร่างกฎหมายธนาคารมานานปี กฎหมายดีก็เพราะท่านบันดาลลด ขอตั้งจิตอธิษฐานให้ท่านสงบ ในสัมปรายิกภพสพทุกศ ขอพระคุณบุญนำล้ำพิมล สุขเกษมเปรมกมลนิรันดร สิ้นสฤษต์สิทธิล้ำผู้นำรัฐ ผู้เจนจัดยอดทหารชาญสมร ฯพณฯ ถนอมจอมพิชิตกิตติขจร เป็นบวรอัครมหาเสนาบดี ท่านเลื่องชื่อลือเลิศเทอดสุจริต ท่านประดิษฐ์ถ้อยคำนำศักดิ์ศรี</p>	
--	--

มอบแต่ไทยไพร่ฟ้าประชาชี
 ผมนำพวกเราเหล่าเบ๊งก้อ
 “จะทำดี จะทำดี” นี่เป็นธรรม
 ทำอย่างไรจะให้ดีมีปัญญา
 จะขอนำธรรมปฏิบัติเป็นปัจจัย

“จงทำดี จงทำดี จงทำดี”
 ลูกคำดีรีรับไว้ฉบับล้น
 เชื่อกของใครไม่มีเงินเกินกำหนด
 เมื่อเดือนซ้ายังทำอีกต้องหลีกไกล
 ธนาคารงานจะดีที่เครติดิต
 ชนขึ้นชอบระบอบไทยใครใครชม
 ผมนยินดีจะแถลงแจ้งข้อไข
 บางธนาคารท่านแก้ไขได้สำคัญ
 มีเติมพันชั้นอาสาจะพาเลี้ยง
 ปีนี้ใครจะให้เลี้ยงยังเลี้ยงทาย

“จงทำดี ทำจดี ดีจงทำ”
 เบ๊งก้ออื่นซัวซัวไปมิโยตี
 พระห้ามปดงดฆ่าเป็นอาบัติ
 “คนอื่นปดเราปดได้ไม่เวรกรรม”
 เช่นดอกเบ๊ยเสียแพงบางเบ๊งก้อใจ
 เกินกำหนดกฎเกณฑ์พิเรนทร์มนุษย์
 แท้ที่จริงก็มีไม่กี่เบ๊งก้อ
 ธนาคารชาติเคยตรวจแล้วสวดเอา

“จงทำดี จงทำดี ดีจงทำ”
 ควรเสนอสนองตอบให้ชอบฉ่า
 ซึ่งจะนำพัฒนามาสู่ไทย
 วิสัยหนาเล่าแจ้งแถลงไข
 อำนวยชัยธนาคารงานสำคัญ
 เพื่อเป็นศรีแนวแน่ไม่แปรผัน
 ลูกคำซัวก็ดกกันกันออกไป
 ต้องสอบถามตามกฎหมายสงสัย
 ต้องแก้ไขปิดบัญชีมีแต่ลม
 เชื่อกคำดีสิทธิ์เงินฝากก็มากถม
 จะนิยมฝากเงินเจริญครัน
 ว่าผมได้สังเกตเห็นเหตุผัน
 สำเร็จพลันเคลียร์ตึกว่าบิกลาย
 ไม่หลีกเลี้ยงโต๊ะเงินให้ด้วยใจหมาย
 อย่าแหงนหน้าทวงเลี้ยงได้ใครทำดี
 ให้เลิศล้ำคุณลักษณะเป็นสักขี
 เพราะไม่มีเงื่อนไขในศีลธรรม
 มิได้ตรัสยกเว้นเป็นข้อข่า
 ผมแน่ใจมิใช่คำขอของพระพุทธ
 ด้วยเฉาโฉดแย่งเงินฝากออกสุด
 ช่างแสนสุดโลภโมหันเมา
 ที่ให้แพงบยอมเสียดอกเพื่อหลอกเขา
 แต่นี้เล่าจะปรับโทษโปรดอย่าพราง

ถึงเขาผิดจิตเราน่าจะกล้าแข็ง
ถึงเสียหายรายได้น้อยไปบ้าง
“จงทำดี ดีจึงทำ ทำจึงดี”

คิดให้ลึกตรึกให้ชัดเป็นสัจจา
กับของผู้ถือหุ้นทุนสำรอง
ต้องปกปักรักษาอย่าพลิกแพลง
กุมาสันนอยารันให้กัวยาว
เงินของเขาเราดลุมผลงเกลี้ยงไป
นายธนาคารมีภารกิจรับผิดชอบ
กับทั้งช่วยรัฐพัฒนาอย่าละเลย
ปฏิบัติครัดเคร่งเกรงกฎหมาย
ใครแพลงพลิกกริกรีนไม่เป็นการ

“จงทำดี ทำจึงดี ดีจึงทำ”

นโยบายหมายแท้แน่จำนอง
ชลประทานการเกษตรวิเศษสุด
งานถนนขนส่งทั้งพลังงาน
ประมงศึกษาคมนาคม
ขอเบิกมาธนาคารชาติยามขาดแคลน
สามปีก่อนผ่อนได้ไม่ช่วยรัฐ
ช่วยธนาคารพาณิชย์คิดระดม
ตั้งแต่นั้นมีปัญหาฆ่าสอง
ไหนจะห่วงการค้ามหาชน
ผมขอโฮวันนโยบายที่หมายมุ่ง
คงชวนช่วยขยายกิจพาณิชย์มาตร

ไม่เกรงแรงวิถีผิดคิดเอาอย่าง
อย่าระคาองธรรมแน่แท้ธรรมา
คิดถ้วนถี่เงินทองของใครหนา
ของประชากรราษฎรมากผู้ฝากแบงก์
มิใช่ของผู้จัดการแม้งานแข็ง
ความแข็งแรงมั่นคงเป็นธงไชย
ต้องสืบสาวลูกคำฐานะไหน
นั่นมิใช่แบงก์ทั้งแท้จริงเลย
ยังระบอบเงินเสถียรตั้งเพียรเฉลย
ทั้งช่วยเซยทำกำไรให้ธนาคาร
ไม่หนีหนายสำเร็จงามทั้งสามสถาน
ควรวางสารขอลาออกบอกตรงตรง
รัฐทำนนำพัฒนาการงานประสงศ์
ทำนจะจงบจ่ายเงินหลากมากโครงการ
ทั้งงานอุตสาหกรรมล้ำไพศาล
กับสาธารณสุขทุกเขตแดน
ทำนปรารมภ์ใช้เงินเกินหมื่นแสน
แบงก์ชาติจัดเงินกู้ดูให้สม
ช่วยสร้างสมบัติแจกเอกชน
ไหนจะต้องช่วยรัฐพัฒนาผล
ทั้งกังวลรักษาการเงินบาท
จะบำรุงการค้าไทยมิให้ขาด
ทั้งงานราษฎรงานหลวงอย่าห่วงโย

“อย่าทำชั่ว ชั่วอย่าทำ ทำอย่าชั่ว” ไทยรอดตัวพันทุกข์เป็นสุขใส

จะจำเริญเดินหน้าประชาไทย	ต้องอาศัยนายธนาการหาญร่วมมือ
มีปัญหาค้าขายอยู่หลายข้อ	อย่าย่อท้อแก้ไขมิได้หรือ
อันมนุษย์สุจริตคิดไว้ชื่อ	ใช้ความซื่อสัตย์ธรรมประจำใจ
จะแก้ไหนแก้ได้ไม่ข้องขัด	เช่นจะตัดต้นทูนอดทูนใหญ่
ก็ค่าตั้งลงกระเป๋ายาเอาใคร	ทูนจะได้ต่ำลตให้ดังงาม
อันสินค้าขายออกควรบอกย้ำ	เป็นเงื่อนไขปัญหาใหญ่ของไทยสยาม
ราคารวมตกลงคงคึกคัก	ต้องพยายามผลิตได้มิให้แพง

วิสัยหนาวจาชวีญท่านนายกฯ หวังไม่ตกบกพร่องต้องแสง

ขยายความตามขอบระบอบเบ็งก์	มั่นคำแรงคงไม่ร้ายระคายเคือง
ยังจนใจไม่รู้ยู่หนึ่งข้อ	จอมพล ถ. ท่านแถลงแจ้งเป็นเรื่อง
ท่านปรารมภ์ผมก็เห็นเด่นประเทือง	ว่าใครเฟื่องเป็นผู้ใหญ่ในราชการ
ตัวอย่างเช่นเป็นรัฐมนตรี	ไม่ควรมีการค้ามาสมาน
อย่าข้องเกี่ยวเกี่ยวรับทำเป็นกรรมการ	สมาจารข้อนี้ดีจริงเจียว
ผมสงสัยไม่แจ้งจิตกิจการค้า	หมายความว่ากิจใดบ้างยังเฉลียว
กิจธนาการท่านผู้ใหญ่จะไม่เกี่ยว	หรือจะเหนี่ยวรั้งไว้ไม่หับค้า

จบสุนทรกลอนสุภาพเพียงคาบนี้ เหลือแต่โคลงแทนศัพท์และยะถา
มั่นเป็นเรื่องเคืองขัดอ้อยา โปรดเมตตาด้วยประสงค์ “จงทำดี”

ในนามของท่านผู้
ได้เสพได้ดื่มเพลิน
ผมขอกกล่าวคำสรรเสริญ
ขอขอบคุณนี้กันน้อม

รับเชิญ
เพลิดพร้อม
คุณบรรเจิด คณะนา
จิตด้วยไมตรี

ขอศรีไตรรัตน์เจ้า
 เหล่าสมาชิกธนาคาร
 จงประสบสุขสันต์
 บุญยิ่งบุญนำอ้า
 เขิญสตรีบุรุษผู้
 เขิญท่านร่วมปณิธาน
 เขิญดีมีเพื่อเหล่าธนาคาร
 เขิญดีมีอวยพรแล้ว

บันดาล
 ทั่วหน้า
 อีสระ ภาพเฮย
 จุ่งได้ทำดี
 มาฐาน แขนง
 จิตแผ้ว
 เจริญยิ่ง ยิ่งแฮ
 จุ่งได้ทำดี

สุนทรพจน์

ในงานเลี้ยงอาหารค่ำประจำปี ๒๕๐๙

ของ สมาคมธนาคารไทย

- ๐ พ.ศ. สองพันห้าร้อยเก้า
 มุลบทบรรพกิจสอนศิษย์ไทย
 ระลึกบุญคุณอาจารย์สอนอ่านเขียน
 อาจารย์น้อยอาจารย์ภูครูประพันธ์
- ๑๑
 ๐ สาธุสะจะขอไหว้
- พ่อแม่แลครูบา
 ข้าเจ้าเอาคำสั่ง
 กุพยกลอนอ่อนเวที
- ๐ จะรำคำต่อไป
- สมัชชานาการ
 สตรีศรีโสภ
 บุรุษชุตราตรี
 สุราและอาหาร
 กุหลาบชานาสา
 สันทนาวิสาสะ
 ไมตรีมีครบครัน
- จะบอกเล่าข่าวร้องตีกลองใหญ่
 อายุชัยเก้าสิบห้ามาครบครัน
 กวีเกียรติธรรมคติมิตเทหัน
 ผมขอัญเชิญค่าน้ำสีลา
 พระศรีไตรสรณา
 เทวดาในราศรี
 ผจงจัดเป็นยานี
 ดีมีดีอย่าประมาณ
- พอส่องใจท่านประธาน
 มโหฬารงานวันนี
 งามสง่ากว่าเทวี
 ล้วนสูงศักดิ์ลักขณา
 เสพสำราญรสโอชา
 ดนตรีเพราะเสนาะกรรณ
 ชื่นมณะทฤทธิรณ
 ผู้รับเชิญจำเริญใจ

สมาคมเรื่องสมชื่อ
เชิญมาให้ปราสัย

๐ จะร่ำคำเปรมปรีดี

ชื่อดังก้องกังวาล
ขอท่านประธานใหม่
เดชะจะเพิ่มพูน
คิดใดให้คิดชอบ
นำไทยให้เลิศเลอ
กำหนดกฎระเบียบ
เชือถือร่วมมือกัน

เกียรติระบือขจรไกล
ผมก็ใฝ่ใคร่ช่วยงาน

สตุติท่านประธาน
อุเทน เตชะไพบูลย์
เรียงฤทธิไกรไปล้อมสุญ
จนไพบูลย์สมนามเธอ
ตามระบอบบุญเสมอ
ด้วยธนาคารงานสำคัญ
พรรคพร้อมเพรียบสมานฉันท์
ดำเนินสู่สู่ทางธรรม

๑๖ จะร่ำวิโยคโคลกกล้า
ชีวิตมิตรพรากจากไป
มนตรีศรีพิชัยยอดคน
ท่านชื่อถือสัตย์หัตยา
ว่าการธนาคารชาติดี
บำรุงกรุงไทยไพศาล
น้อมจิตเทิดธรรมค่านับ
ขอบุญคุณเกษมอมร

๒๘ จะร่ำคำแปร
เกษมม้วยมรณ

กลับสู่เศรษฐกิจ
ชาวเบ็งศ์ชาวคลัง

จูลินทร์ ล่ำซ่า ผู้นำกสิกรไทย
ต่างพอาลัย เกษมข้ามลายวายชนม์
ญาติมิตรปวงชน ไทยเราเศร้าจิตอนิจจา
เข้มแข็งแรงกล้า ยึดธรรมลัมมาจारी
รักษาหน้าที่ มีหนิมิหนายพายภาร
สมบัติศฤงคาร สิท่านขัดสนจนทรัพย์
ถึงชีวิตดับ เกียรติศัพท์เลื่องล้าถาวร
สบสุขสถาพร บวรปรมัตถ์ชัชวาล

โลกนี้มีแน่ ก็แต่สังสาร
สุนทรว่าการ โภคามาาน จึ่งท่านเปลี่ยนไป
การค้าพาณิชย์ จ่อจิตตั้งใจ
ต่างยังอาลัย เพราะเคยร่วมใจ จากไปอาว

งานถ่ายงานยาก	ระกำลำบาก	ร่วมถากร่วมถอน
แบ้งค์ดีคลังดี	เพราะศรีสุนทร	เมื่อพรากจากจร อวยพรสุดดี
ขุนคลังตั้งใหม่	ไซอื่นไซไกล	ศักดิ์ใหญ่ศักดิ์ศรี
ต็อกเตอร์เสริมมา	วิชาท่านมี	นับเด่นเป็นที่ ศาสตราจารย์
หวนนึกตริกตรา	เงื่อนงำธรรมตา	อนิจจาสังขาร
ปาฐกทุกปี	ต้องมีสามท่าน	กล่าวครบจบงาน ตามแบบแบายล
ปีนี้ม่แปลก	ปาฐกยกแยก	ແผกไปสองคน
ที่สามยังอยู่	จะตุงทง	ก็ฟ้าก็ฝน ต่อไปใครมา

๑๑. จะรำเป็นคำถาม

มุ่งจิตคิดพัฒนา
 ประมวลดูถ้วนถี่
 ก้าวหน้ากว่าที่ไหน
 ถนนหนทางกว้าง
 โรงหนังทั้งละคร
 กระทบระบวงกรม
 เริงโถงทั้งโรงงาน
 โรงแรมแซมสะพรั่ง
 ภัตตาคารเคียง
 รถมากหลากหลากสี
 คับถนนจนคึกคัก
 พญาไทใครขับได้
 เกาะแก่งแสรั่งทำไย

ชบวนความปฤศนา
 ในประเทศเขตของไทย
 เล็งผลดีมีแก่ใจ
 คือกรุงเทพมหานคร
 ดึกส้างแลสลอน
 แห่งชาติค่าว่าหลายล้าน
 เต่งงามสมโตตระหง่าน
 ไม้ท้กลับหลายมีรายเรียง
 หลังคาค้างหลังคาเอียง
 อาหารพูนสมบูรณันัก
 ใหญ่ใหญ่ดีมีค่านัก
 ริงหักเหียนวงเวียนโต
 คงมีชัยที่มองติกาโล
 ยามมีดโถมโครมชนกัน

ตกค่าย่าสนธยานั้น
 ครี้อยุธยานั้น
 ถนนอื่นที่ตื่นตก
 ถนนใหญ่ข้ามไปหมื่น
 รวมความงามจำรัส
 รุ่งเรืองเฟื่องนครา
 พิศดูหมู่ธนาคาร
 อาคารตระหง่านเป็น
 จำเริญด้วยเงินได้
 บันผลดลสำราญ
 ดอกเบี้ยเสียผู้ฝาก
 ฝากจบครบปีไซ้ไร้
 เหลือเจ็ดเบ็ดเสร็จจ่าย
 พันธบัตรรัฐยังกล้า
 ดอกแพงเบ็งค์คิดอยู่
 ลูกค้าเอกยังเขงงาม
 ใคร่ถามความประสงค์
 กำไรต้องไผ่มี
 ธนาคารมีภารกิจ
 พัฒนาพาเร่งด่วน
 พ่อค้าอุตสาหกรรมกิจ
 ดอกเบี้ยเสียให้คุณ
 ผลิตผลต้นทุนลด

แสงไฟฟ้าตั้งเมืองสวรรค์
 สว่างจ้าทั้งฟ้าดิน
 ปวงพศกเดินคล่ำสิ้น
 เหม่งจะม้วยด้วย “มรณคาร”
 สารพัดวัฒนา
 สุขสันติพิบูลย์เพ็ญ
 ก็ไพศาลสมบูรณ์เด่น
 ศรีสง่าทุกธนาคาร
 มีกำไรหลายหลายล้าน
 ผู้ถือหุ้นหนุนหน้าใจ
 แม้อย่างมากหากลดไป
 แปรเตอร์เซนต์แผ่นลงมา
 ด้วยมุ่งหมายจะพัฒนา
 ลดดอกเบี้ยเซียร์เบ็งค์ตาม
 แก่ผู้กู้ในสยาม
 ลิบเปอร์เซนต์เช่นเดิมที่
 เมื่อไหร่จะลดดอกเบี้ยนี้
 แต่อย่าเพลินเกินสมควร
 รับชอบผิดในชบวน-
 ต้องเสริมส่งตรงต้นทุน
 พึ่งเบ็งค์มิตรสนับสนุน
 ถ้าถูกลงคงสบาย
 คิดกำหนดงานขยาย

งานดีก็คลี่คลาย
ผลจะดีสะท้อน
เปอร์เซ็นต์เดียวเจ้าข้า

๐ จะรำคาคลอนสุนทรอรุณ

เกิดอาเภทเหตุวิบัติมหัศจรรย์
ที่กันเหวเปลวไฟเหมือนในนรก
ระเบิดลั่นสนั่นดังทั้งปฐพี
แขนขาผอมแต่ท้องพลุกูญอ้าย
มีเขางอกนอกศีรษะหน้าฉกรรจ์
ตีมือแปะแสะแพะพักรัก “ฮัลโหล
มีเดชะกระต๊องทั่วเมืองไทย
ฉันโปรดปรานท่านที่มีอำนาจ
เหมือนลิ้มรสเฮโรอินผีนิดเดียว
เมื่อฉันเสาะเกาะผู้ใหญ่ในไม้ช้า
จะมัวเมาเอาอย่างต่างแฉโก
วิธีนี้ดีแน่แพรวสะพัด
พอจิตเปลี่ยเปลี่ยอ่อนผ่อนฤทัย
อันโทษคือตัวยั่วให้โกรธ
ไม่พอใจใครซื่อถือสั่งจา
โมหันธน์นั้นدلใจให้หลงคิด
โปรดสอพลอสอเสียดเบียนกัน
เราสามเกลอเลออำนาจวาสนา
มาครองเมืองเฟื่องแรงและแผลงฤทธิ์

ทั่วประเทศเขตพัฒนา
กลับมาบ่อนท่านทั่วหน้า
ขอขบถบาตให้ชาติพลัน

ผมกั๊กกั๊กนิทราเลยพาผัน
แผ่นดินนั้นร้าวแตกแยกยาวรี
ให้ตระหนกอกสั่นจนขวัญหนี
บัดดลมีคล้ายมนุษย์ผู้ชันพลัน
ทั้งร่างกายม่อต้อคอกก็สิ้น
ที่กันนั้นมีทางแต่พรางไว้
ฉันนี่คือโลโกผู้โตใหญ่
ครอบงำใครแล้วหลงติดสนิทเจียว
ถึงเปรื่องปราดก็กลับไร้ไม่เฉลียว
จะต้องเที่ยวเสพซ้ายาโลโก
ก็บรรดาสมนเขาเหล่าอักโข
หวังบรรลุสุขก็กันเร็วไว
แผนนัดยิ่งกว่าทำไหนไหน
ฉันเรียกให้โทษโมหันธน์มา
ใครขัดคอกก็พิโรธด้วยตณหา
ต้องหาว่ากล่าวร้ายป้ายสีกัน
ชอบเป็นมิดจิตวิกลจนแหหัน
เห็นสำคัญก็แต่ตนคนญาติมิตร
แล้วจะพายอดชายสหายสนิท
จะเรื่องฮิสริยยศกำหนดปอง”

๐ ในความนั้นฉันผมระทมจิต
เห็นโลโกโทะเล่นเดินลำพอง
แล้วแหวกฟุ้งผลุงผลังดั่งเหมือนซึบ
ออกโดดแผ่นเดินร้องก้องพสุธา
ผ่ายไม้หันธพลันโลดโดดจากท้อง
บังเกิดเสียงเพียงเพลงเปล่งบันลือ
อสุรสามยามใจให้กำเร็บ
ต่างผาดโฉนโฉนทยานร่านทง
เกิดควันใหญ่ไฟสุ่มจากขุมนรก
พอกควันร้างจางคล้ายมารหายตัว

๐ ผมผวาผงกอกใจสิ้น
คنيعหวนทวนคิดจิตชานฟุ้ง
ท่านนายกข ปีใหม่ให้อิวาท
ทำแต่ดีมีสัตย์ชื่อถือศีลธรรม

๐ ขององค์ตรีรัตนเจ้า
เหล่าสมาชิกธนาคาร
จงประสพสุขसानต์
ลดดอกเบีย้เกิดจำ

๐ เขิญ หลึงชายเหล่าผู้
เขิญ ท่านร่วมปณิธาน
เขิญ ตีมเพื่อเหล่าธนาคาร
เขิญ ตีมอวยพรแล้ว

ครุ่นแต่คิดเสียวแสงแรงสยอง
เหมือนตัวโขนโฉนผของอสุรา
เสียงโหกปึบโทโซกิไพล่หน้า
หัวพยัคฆ์ลักษณะเป็นกระบือ
เสียงมันร้องครึมครึมซึ่มซึ่มหือ
ดั่งระบือกว่าซาได้โตห้าวาง
มันอิมเอิบร้องเดินเล่นเสียงหลง
จิงหวะสงเร้าเร่งเพลงยิ่งรว
ควันก็ปกเหล่าอสุรพูนท่วมหัว
เห็นรวรวเป็นเงาเหมาเซตุง

ตื่นจากฝันไม่วายกายสะดุ้ง
จวนใกล้รู้คิดได้ดีใจครัน
จงตัดขาดโลกโทษและไม้หันธ
ฟังจ่านรรจ์แล้วต้องทำตามจ่านง

บันดาล
ท้าวหน้า
อิสสระ ภาพเฮย
จุงได้ ทำจริง

มาฐาน แขนกนอ
จิตแผ้ว
เจริญยั้ง ยิ่งแฮ
จุงได้ทำดี

สินของเรา เราออม ...

สินของเรา	เราออม	ถนอมรัก
หมายพุ่มพัก	เงยอก	ซึ่งดอกผล
สินของเขา	เราถนอม	ย่อมมงคล
ทุกทุกคน	ออมสิน	ภิญโญเทอญ

๒๕๑๐

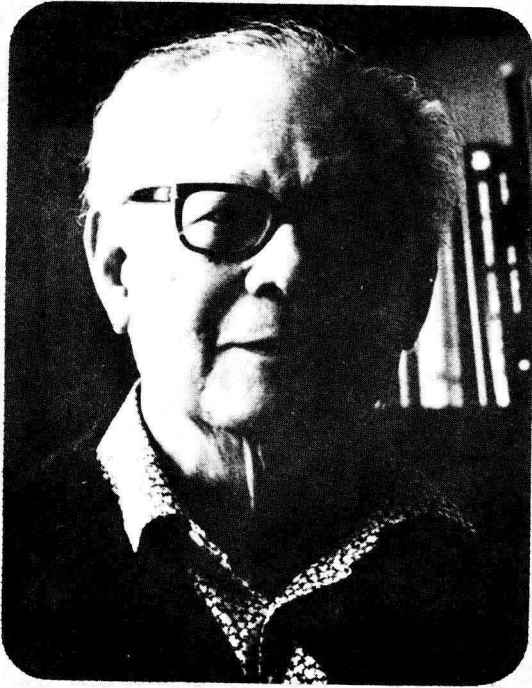

บันทึกขอนแก่นรำลึก

อ่านวชิ กวีนาม คุณงามพิศ	ก็ต้องจิต นึกชม คารมสมร
ใครจะขอต้อสำเนาสำเนากลอน	เข้าแฟ้มขอน-แก่นสาขานาการ
มั่นโฉมงามตามใจให้อนุญาต	จะสมมาตรชอบคุณบุญไพศาล
อนุชน ... คั่นดู ได้รู้อ่าน	ประสบการณ์เปิดขอนแก่นแสนจะดี
อนึ่งเล่าเข้าปีใหม่จะไปเปิด	ที่ลำปางสาขาเกิดประเสริฐศรี
เชิญ ชัย งาม เม่น มู๋ คู่ซีวี	เชิญทั้งสี่ไปด้วยช่วยแต่งกลอน

คำขวัญ

บัณฑิต ย่อมไม่แสดงอาการขึ้นลง
(ใน อุจฺจาวจฺ ทสฺสยฺนติ ปณฺทิตา)

วิสัยบัณฑิตผู้
ไปเปลี่ยนไปแปรผัน
ไปขึ้นไปลงหัน
กายจิตวาตะพร้อม

ทรงธรรม์
ไปค้อม
กลับกลอก
เปรียบด้วยสัตยา

คติของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ม.ธ.

เศรษฐศาสตร์ลูก ม.ธ.ไม่ก่อกรรม
 แม้ปะทะประเขิญลูก ม.ธ.
 อันคนกล้าทำก็สู้ดูเก่งกล้า
 ใครเกินเลยเฉยเชื่อนให้เพื่อนได้

จะไม่ทำร้ายใครที่ไหนหนอ
 จะไม่ขอสู้เพื่อนท่านเดือนไว้
 คนเก่งกว่าถือขันติมิหวั่นไหว
 คณะไหนก็ศิษย์สมกรมพระราช.

Oxford and Cambridge Dinner 1969

...Puey Ungphakorn
On behalf of the guests.

Friends, Oxonians, Cantabrigians, Countrymen

Lend me your ears;
I come to praise Ox-bridge, not to bury them.
The good that men do is oft interred with their bones:
The dead languages that ancient men spoke
are still cherished and revered at Ox-bridge,
for Ox-bridge are honourable institutions;
so are you all Oxonians and Cantabrigians,
All honourable men-and women.

Here, under leave of the chairman and the rest,
come I to speak on behalf of the guests.
With a latin quotation must I begin.

“Bonum vinum et musica laetificant cor hominis.”.
This, my fellow ignorant guests, signifies.
Good wine and music rejoice the human heart.
For this rejoicing we must thank our good hosts
and hail: Ox-bridge are honourable institutions.

“Paulo majora canamus”: let us sing the praise of higher things.
Oxford, we are ever told, is where English is purest.
So, thirty-one years ago, there I went

to read Sherlock Holmes and Father Brown,
not in the University, of course, but to prepare
to enter the London School of Economics:
for Oxford is an honourable institution.

Hitler and Cardew later to Cambridge sent me,
where I heard Pigou, Keynes, Robinson, Dobb and others,
with our own Hayek, Kaldor, Benham and all,
I learned to know the Cam and the Granta as well.
For all these happy years I feel thank-ful,
and affirm Cambridge is an honourable institution.

Ox-bridge provide good seats of learning
and produce famous scholars and teachers.
L. S. E., reputed left wing and radical,
derives its fame from such teachers as Tawney,
Laski, Cannan, Robbins, Robertson, Hicks, Sayers,
Smellie, Ginsberg, Attlee, Durbin and others:
all Oxford or Cambridge men,
All of them honourable men.

Famous sons of Ox-bridge are in great number:
Philosophers, scientists, scholars, statesmen abound.
All political shades and hues therefrom emerge:
fascists, racialists, imperialists, conservatives,
liberals, socialists, communists, anarchists.
This is expected from honourable institutions.
There is a good Thai saying; full of tolerance:
“Five hundred kinds of fools complete the world”
Names outside Thailand need not be cited

although Harold Wilson and Enoch Powell readily come.

In Thailand alone number exceeds memory:

โฉลก โกมารกุล Neil Pritchard กำแพง พलगูร John Mitchell

สัมพันธ บุนนาค อัศวิน คงศิริ จันทรแรม ปีมสาย ชฎา

Alas I cannot name them all.

Alas I cannot say who is famous, who infamous,

nor to which category of the five hundred each belongs:

Only, they are all honourable men-and women.

In their glory, Ox-bridge know their shortcomings:

Honourable institutions see their own inadequacies.

For most important events they look to London.

Where do they play cricket each year? Lord's.

Where the annual Ox-bridge rigger? Twickenham.

Where do they stage big demonstrations?

London-and L. S. E. for headquarters.

Where race their boats? Not on the ISIS,

the Parsons'Close is for bathing in naturalibus;

Nor the Cam, reserved for minor races.

But on Great Thames-the English Chao-Praya.

Where are lamp posts sweeter for Ox-bridge

to climb than at Piccadilly?

Thus due homage Ox-bridge pay London and L.S.E.,

Thus they are honourable institutions

Two Cambridge scholars recently report

on the suicide rate of male students

in thirteen universities from 1955 to 1967.

Cambridge was champion with 27.6 per year per 100,000:

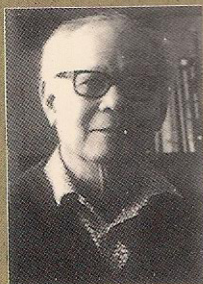
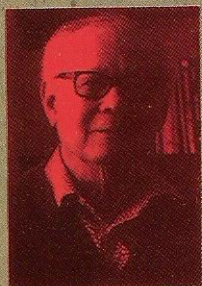

the rate for the other universities averaged 11.5.
 There were too few women students in Cambridge:
 1 to 9.36 men, they say.
 In Oxford, they also find too few women students;
 but the suicide rate was smaller,
 thanks, they say, to the women workers in industry,
 and also increasing number of female nurses.

All this may be a simple fallacy:
 Post hoc, ergo propter hoc.
 But it's fair to ask our hosts tonight:
 What are they going to do about it?
 Surely a good balance between the sexes
 would contribute to good health all round.
 why can't Ox-bridge take Thammasat
 or L. S. E. for good examples
 in admitting more females, attractive and charming?
 Oh, why not try to save precious male lives?
 Perhaps present-day Ox-bridge can learn
 a trick or two from their predecessors our hosts,
 who, I affirm, are honourable men.

Nunc est bibendum: Now we must drink
 to the health and happiness of our hosts.
 Let each guest raise his glass or hers
 and heartily toast our good hosts
 Ox-bridge ever to remain honourable.

ISBN 974-7011-80-8

วิสัยทัศน์ผู้
ไปเปลี่ยนไปแปรผัน
ไปขึ้นไปลงหัน
กายจิตวาตะพร้อม

ทรงธรรม
ไปก็อม
กลับกลอก
เปรียบด้วยสัตยา

มี๐๐ สิงหนน